

Publicerad 2008-11-27 23:41 av untilnextautumn

Ensam kvar på marken

hur jag stärker mig utan att känna
att jag behöver någon tungd
hur jag sträcker mig utan att nå

hur det går en susning genom träden
och jag slutar andas liksom för att inte
finnas

gömmer mig

och ni glömmer
mig

ni växer ovanför mig, över mig
och jag hinner inte vända mig om
inser att
jag fryser ensam nere på marken
med er ovanför

ser kronor vaja i vinden
tar stabila steg på marken och
väntar på den storm som fick er att
räcka till
att nå
drömmar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren untilnextautumn med Poeter.se id #16949 innehar upphovsrätten